

gældende bestemmelser i tilsynslovgivningen har været omfattet af konsolideringen.

Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt. er særligt tænkt anvendt, når en finansiel virksomhed har besiddet virksomheden i en længere periode, og der derfor kan være tvivl om besiddelsens midlertidige karakter. I sådanne tilfælde er det naturligt, at der f.eks. foretages kapitaldækning af virksomhedens aktiver. Desuden kan bestemmelsen anvendes i tilfælde, hvor dattervirksomhedens størrelse er betydelig i forhold til den finansielle virksomhed henholdsvis den finansielle holdingvirksomhed. Bestemmelsen kan også anvendes, når en finansiel koncern med henblik på at reducere eller for at undgå at være omfattet af kravene i §§ 36 og 37 placerer væsentlige aktiviteter i forsikringsselskaber i koncernen, eller hvis det er nødvendigt for at få et korrekt indtryk af koncernens finansielle situation.

Det foreslås i *stk. 2*, at forsikringsskabers dattervirksomheder, som er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, skal medtages i konsolideringen, såfremt holdingvirksomheden er en pengeinstitut- eller realkreditinstitut holdingvirksomhed.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med de hidtil gældende bestemmelser i § 37 a, stk. 13, i bank- og sparekasseloven, § 23, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og § 77, stk. 11, i realkreditloven som gennemfører EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1, med den forskel, at dattervirksomheder af forsikringsselskaber, der ikke er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, ikke længere skal medtages ved konsolideringen. Forslaget vil for eksempel medføre, at ejendomsselskaber, som er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, ikke skal medtages ved konsolideringen. Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe lighed mellem de forsikringsselskaber, der har deres ejendomsinvesteringer i eget regi, og dem der har udskilt aktiviteter i ejendomsselskaber.

Bestemmelsen omfatter ikke fondsmæglerselskaber, da fondsmæglerselskaber kun kan have datterselskaber, som også er fondsmæglerselskaber.

Til § 43

Bestemmelsen i *stk. 1* foreslår i overensstemmelse med § 37 a, stk. 14, og § 37 c i bank- og sparekasseloven, § 77, stk. 12, og § 77 b i realkreditloven, § 23, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og § 34, stk. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kan undtage fra kravene i §§ 36-39.

Finanstilsynets mulighed for at dispensere er begrænset af de regler, der er fastsat i kapitel 3 i kreditinstitutdirektivet.

Stk. 2 foreslår som noget nyt, at også koncerner, hvor modervirksomheden ikke er et realkreditinstitut eller en realkredit holdingvirksomhed, kan medregne seriereservefonde til den ansvarlige kapital efter Finanstilsynets tilladelse. Bestemmelsen foreslås indført for at sikre, at der ikke sker urimelig forskelsbehandling af koncerner, hvor modervirksomheden til et realkreditinstitut ikke selv er et realkreditinstitut eller en realkredit holdingvirksomhed. Tilladelse vil kun blive givet, hvis det dokumenteres, at anvendelse af de almindelige regler vil have en målelig negativ effekt for den konkrete koncern.

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. Indførelsen af den nuværende bestemmelse havde baggrund i anbefalinger i en rapport fra Committee of Governors of the Central Banks of Member States of the European Economic Community af 28. april 1992.

Det foreslås dog som noget nyt, at bestemmelsen skal omfatte alle modervirksomheder, hvor de gældende regler udelukkende omfatter holdingvirksomheder. Ved etablering af en koncernstruktur, hvori der indgår både finansiel og ikke-finansiel virksomhed, vil det være muligt at undgå, at modervirksomheden bliver omfattet af bestemmelsen i § 36 om solvenskrav m.v. samt bestemmelserne i branchelovene, jf. nr. 2, om krav til modervirksomhedernes ledelse med hensyn til egnethed og hæderlighed.

For at undgå at koncernstrukturen indrettes med dette formål, foreslås det, at Finanstilsynet skal have hjemmel til at forlange de finansielle virksomheder udskilt i en delkoncern under en anden holdingvirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i et eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Finanstilsynet kan kræve en sådan udskillelse både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Hvornår udskillelse af de finansielle virksomheder er påkrævet, må vurderes i hvert enkelt tilfælde. I denne vurdering skal der ses på, hvorvidt koncernen er struktureret således, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskravene, om modervirksomhedens ledelse ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed eller koncernstrukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

Ved udskillelsen opnås, at de finansielle virksomheders nye modervirksomhed bliver en finansiel holdingvirksomhed. Denne nye holdingvirksomhed vil dermed blive omfattet af reglerne om solvenskrav m.v.